

Po tejto udalosti som sa vrátil domov. Môj život sa menil bez toho, žeby som si to uvedomoval. Bol som úchvatný krásou, čo má obklopovalo a cítil som sa priťahovaný tým duchovným svetom, ktorý som predtým nepoznal, oveľa viac než materiálnymi vecami. Moji priatelia si to všimli. Ja som im však nevedel vysvetliť čo sa vo mne dialo, aj keď som sa o to viac krát pokúšal. Táto moja zmena u nich vzbudzovala veľkú zvedavosť. Dodnes niektorí z nich ma nasledujú na tejto novej ceste. Jedného dňa, ako som sa tak modlil s mojou rodinou, zjavila sa minPanna Mária a povedala mi: "Neboj sa syn môj. Dnes ťa zverím duchovnými otcovi, ktorý ťa bude viesť." ja som sa hneď spýtal: "Kto to je?" Ona mi odpovedala: "kňaz Vincenzo Cuomo". Povedal som jej, že ho nepoznám. Ona má uistila: "Neboj sa syn môj. Nájdeš ho, Odovzdaš mu toto posolstvo, a on pochopí." A dala mi osobné posolstvo preňho. A tak som šiel do mojej farnosti, aby som získal informácie o tomto kňazovi. Pomocou mojej tety a niekorych jej známych vo farnosti sa nám podarilo zistiť kde žije ten kňaz. Stretol som ho v jeho farnosti ktorá sa nachádza asi 20 km od mojej. Odprevadili má tam moja teta a moja mama. Oni mi boli nablízku od začiatku tohto môjho dobrodružstva. Cestou vo mne rástli obavy z tohto stretnutia. Moja teta, ako vždy, ma upokojovala: "Ak ťa posielala Panna Mária, nemáš sa čoho báť." Akonáhle sme dorazili na miesto. Najprv sa s kňazom stretla moja teta. Povedala mu, že mám preňho odkaz. Kňaz má prijal v súkromí a moja teta s mamou čakali v modlitbe. Otec Cuomo hneď videl, že mám strach. Upokojoval ma a daval mi odvahu, aby som mu všetko vyrozprával. Začal som: "Otče, nebudete mi veriť, mám však pre vás posolstvo od Panny Márie" On celý prekvapený sa na mňa díval. Dodal som: "Dňa 26 tohto mesiaca sa stane to za čo sa tak veľmi modlíte." On mi položil ruku na plece a povedal: "Bud' opatrný v týchto veciach. Zostaň v mlčaní. Podľa ovocia sa dá poznať strom. Uvidíme sa teda 26- ho." 26- ho som sa teda vrátil doprevádzaný mojou mamou a tetou. Keď som vstúpil do kostola, on celý natešený prišiel ku mne. Chytil má za ruku, odviedol má do záchristie a tam mi povedal: "Dnes sa stala veľká vec. Po dlhom čase sa stalo to, o čo som sa tak veľmi modlil. Jedna reholná sestra, ktorá bola dlho pripútaná na lôžko, dnes prišla na Sväté Prijímanie na vlastných nohách." Potom mi prikázal mlčanie a poslušnosť. Len tak je možné pochopiť odkiaľ pochádzajú tie znamenia. Odvtedy sa stal mojím duchovným otcom.

Preložil D. R.